

Třetí rozměr

V NOVÉ RUBRICE VÁM BUDEME PŘEDSTAVOVAT NOVINKY, TRENDY, ALE I PRAKTICKÉ RADY TÝKAJÍCÍ SE DIGITÁLNÍHO VYBAVENÍ VAŠEHO RODINNÉHO DOMU.

Milan Loucký

Televize jsou tu s námi od roku 1900. Současné televizory jsou krásné a jsou přímo určeny do bytu. Designově ho doplňují a snáz se instalují. Od předloňského roku se ale na trhu rozpoutalo šílenství. Kouzelné slůvko, které televizi povýšilo na novou úroveň, se skládá z číslice a písmene: 3D.

Zájem trhu o 3D televizory ukazuje, že výrobci konečně našli ten správný marketingový tah, jakým vnutí spotřebiteli věc, kterou vlastně nepotřebuje. Až do té doby, než usedne v prodejně před 3D televizor s 3D filmem a nasadí si 3D brýle. Ocítne se v úplně jiném světě, ve světě plastickém a ne v plochem, na jaký byl u televize zvyklý.

Třetí rozměr je výtěžek, který přináší moderní doba a vyspělé technologie. Pravda, filmů ve 3D není na trhu ještě mnoho a sledování 3D je spojeno s rozšířením 3D přehrávačů Blu-ray, které tento vynález pomohou přenést do obývacích, i když i satelity tu a tam už nějaký ten 3D obsah nesměle nabízejí.

Obrovský atak právě přichází – je jím neuvěřitelně realistický film, který v kinech zlomil návštěvnické rekordy a mnoha divákům i srdce. Možná pohádka, ale tak realistická, že spousta lidí si kvůli tomu i 3D televizor pořídí. Ano, jde o film Avatar, který se v nezkrácené verzi objevuje na Blu-ray discích právě v těchto dnech. Předpovídá se, že se stane kasovním trhákem a modlou. Dokonalé efekty, silný příběh – to vše smícháno dohromady bude v mnoha rodinách důvodem ke koupi 3D televizoru.

Možná, že právě i vy budete mezi těmi, kdo neodolají a 3D televizi si pořídí. Ale. Zatím jsou 3D televize v „mezistadiu“, kdy jsou ke sledování potřeba 3D aktivní brýle. Abych absolutní technické neznačky uvedl alespoň trochu do obrazu. Vězte, že trojrozměrný obraz vzniká v naší hlavě díky nedokonalosti lidských očí. Na tom ostatně byla televize postavena vždy. Brýle 3D jsou vybaveny čočkami, které mohou zatemnit obraz, přicházející tu do levého, tu do pravého oka. Pokud 3D televizor vysílá signál pro levé oko, zatemní 3D aktivní brýle oko pravé. Pak se obraz na obrazovce změní a objeví se signál pro oko pravé – to je povel pro vysílač v televizi, aby dal pokyn 3D brýlím, že mají

zatemnit oko levé. A tak se to hbitě střídá a díky nedokonalosti očí mozek vnímá obraz jako trojdimenzionální. Jsou však lidé, kteří 3D nevnímají nebo je nemohou sledovat. Dělá se jim špatně – tedy ne z obsahu, ale z principu funkce.

V září 2010 byly na stěžejním veletrhu o spotřební elektronice IFA v Berlíně k vidění 3D televizory, které už 3D brýle nepotřebují. Jeden z principů připomíná 3D pohlednici. Je svisle vroubkovaná a tyto vroubky jsou v řezu trojúhelníkové. Spodní strana (základna) trojúhelníku je uchycena ke kartě, oděsnny nesou odlišný obsah, takže sledovaný obraz se zdá být plastický. Je možné, že tato technologie by mohla být dostupná už v roce 2011 – za astronomické ceny. Jen speciální zobrazovací panel stojí přes čtvrt milionu korun. Výrobci 3D televizorů sledují konkurenci, kdy se utrhne ze řetězu a takový přijímač pošle mezi lidi. Ti, co zaváhají, jsou totiž vedle.

Proč? Vy byste si koupili televizor, ke kterému jsou nutné 3D brýle, které si musí nasadit všichni, co v domácnosti sledují 3D program, takže by to vypadalo, jako televizní seance Harry Potterů s neohrabanými brýlemi na nose? Nebo byste dali přednost televizoru, který brýle nepotřebuje – ač stojí víc? Přemýšlejte. Ta správná doba 3D nastane již brzy – uvažujte, jak a čím ji doma uvítáte. ■

Autor je šéfredaktorem serveru DigitálníDomácnost.cz